ആവശ്യമാണ്. സ്കൂട്ടറുകളിലും മോട്ടോർസൈക്കിളുകളിലും സഞ്ചരിക്കുന്നവർക്ക് ഹെൽമററ് നിർബന്ധിതമാക്കണം. നഗരങ്ങളിൽ ചില റോഡുകൾ ദ്വിചക്രവാഹനങ്ങൾക്കും കാൽനടക്കാർക്കും മാത്രമായി റിസർവ് ചെയ്യണം. അവയിൽ മററു വാഹനങ്ങൾ കടക്കാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാ. റോഡുകളിൽ ഏതു് ഓരത്തുകൂടെ നടക്കണമെന്നും ഏതു് ഇടങ്ങളിൽവേണം റോഡുകൾ മുറിച്ചുകടക്കാനെന്നും കുട്ടികളെ (മുതിർന്നവരേയും) പഠിപ്പിക്കണം. ഈ ശിക്ഷണം പ്രാഥമികതലത്തിൽ ആരംഭിക്കണം.

സർവോപരി ട്രാഫിക് പോലീസുകാർ നിത്യജാഗ്രത പുലർത്തണം. റോഡിൽ ഒരു അപകടമുണ്ടായാൽ പരുക്കേററവരെ ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കകം ആസ്പത്രികളിലെത്തിക്കാൻ കാര്യക്ഷമമായ സംവിധാനം ഉണ്ടാകണം.

നീലാകാശത്തുനിന്നുള്ള ഇടിവാൾപോലെ തികച്ചും അപ്രതീക്ഷിതമായാണ് റോഡപകടങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതു്. നിങ്ങൾ കാണുന്നതു ടാറിൽ ഇത്തിരി ചോരമാത്രം. ഇവിടെ തകർന്നുപോയതോ, ഒന്നോ അധികമോ ജീവിതങ്ങൾ, ഒന്നോ അധികമോ കുടുംബങ്ങൾ!

നിരന്തരമായ ബോധവൽക്കരണം മാത്രമേ ഈ വിപത്തിന് അല്പമെങ്കിലും പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുകയുള്ളൂ.

(20 ജൂൺ, 1988)

61. ചേരികൾ

കോഴിക്കോട്ടു പട്ടണത്തിലെ ഏററവും വലിയ ഒരു ചേരിപ്രദേശത്തിനടുത്താണ് ഞാൻ പാർക്കുന്നതു്. ദിവസേന, പല തവണ, ഈ ചേരിയുടെ അടുത്തുകൂടി ഞാൻ കടന്നുപോവുന്നുണ്ടു്. എങ്കിലും, ചേരിയുടെ അകത്തുകടക്കാനോ അതിൽ പാർക്കുന്ന ജനങ്ങളുമായി പരിചയം സ്ഥാപിക്കാനോ ഇന്നോളം എനിക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ല.

ചേരിയുടെ ആന്തരസംരചനയെപ്പററി എനിക്കുള്ള അറിവിനു് ഞാൻ ഫാദർ മഞ്ഞിലിനോടു് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നഗരത്തിലെ ഒരു പ്രശസ്ത വിദ്യാലയത്തിൽ ദീർഘകാലം ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ആയിരുന്ന ഈ ജെസ്യൂട്ട് വൈദികൻ പ്രസിദ്ധനായ ഒരു എഴുത്തുകാരനും പ്രഗല്ഭനായ ചിത്രകാരനും സർവോപരി മൃദുലഹൃദയനായ ഒരു മനുഷ്യസ്നേഹിയുമാണ്. തനിക്കു് സൗകര്യമുള്ളപ്പോഴൊക്കെ അദ്ദേഹം ഈ ചേരി സന്ദർശിക്കുകയും വ്യത്യസ്ത ജീവിതരീതികൾ പുലർത്തുന്ന അവിടത്തെ ജനങ്ങളുമായി ചങ്ങാത്തം പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടെ പാർക്കുന്ന കൈനോട്ടക്കാരെയും ചെരുപ്പുകുത്തികളെയും ലഹരിമരുന്നു വില്പനക്കാരെയും അമ്മികൊത്തുകാരെയും എല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനറിയാം. അവരുടെ പഴയ ഗ്രാമീണജീവിതപശ്ചാത്തലത്തെപ്പററിയും അദ്ദേഹത്തിനു നല്ല ധാരണയുണ്ടു്. വേറൊരു ഗതിയുമില്ലാതെ, തല ചായ്ക്കാൻ ഒരിടം തേടി, ചേരികളിൽ വന്നെത്തിപ്പെടുന്നവരിൽ ഏററവും പാവപ്പെട്ടവരുടെ ജീവിതപ്രശ്നങ്ങൾക്കു് എളിയ തോതിലെങ്കിലും പരിഹാരം കാണുന്നതിലും, ഒപ്പം സ്നേഹം, സഹാനുഭൂതി മുതലായ ഉന്നതമൂല്യങ്ങളിലേക്കു് അവരുടെ ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുന്നതിലുമാണ് അദ്ദേഹത്തിനു താല്പര്യം. ഫാദർ മഞ്ഞിൽ ഏറെക്കുറെ ഒരു ഏകാന്തപഥികനാണ്; അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ കുറെ ഏറെ ദീനാനുകമ്പകർ ഉണ്ടാകുന്ന പക്ഷം, ചേരികളിലെ ദാരിദ്ര്യത്തിനിടയിലും ആശ്വാസത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും അന്തരീക്ഷം പുലരുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

‘ഇന്ത്യ, യഥാർത്ഥത്തിൽ ചേരിവാസികളുടെ ഒരു രാഷ്ട്രമാണ്’, നമ്മുടെ നഗരങ്ങളിൽ പാർക്കുന്നവരിൽ പകുതിയോളം പേർ ചേരികളിലെ

ഝുഗ്ഗികളിൽ (പാക്കുകൊണ്ടും കാർഡ്ബോർഡുകൊണ്ടും മററും വെച്ചുകെട്ടിയ താല്ക്കാലിക-പാർപ്പിടങ്ങളിൽ) ആണ് വസിക്കുന്നത്. തലസ്ഥാനനഗരമായ ദില്ലിയിൽ എഴുപതു ശതമാനത്തോളം ജനങ്ങൾ ശരിയായ നിലവാരം പുലർത്താത്ത വീടുകളിൽ പാർക്കുന്നവരാണത്രേ. 1957—ൽ ദില്ലിയിലെ ജനസംഖ്യ ഇരുപതു ലക്ഷമായിരുന്നു. മുപ്പതു വർഷം കഴിഞ്ഞ് 1987-ൽ ജനസംഖ്യ ഇതിന്റെ നാലിരട്ടിയായി—എൺപതു ലക്ഷം. ആണ്ടുതോറും പുതുതായി അറുപതിനായിരം പാർപ്പിടങ്ങൾ ദില്ലിയിൽ ഉണ്ടാവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവ ഉണ്ടാവുന്നില്ല; ഉണ്ടാവുന്ന പാർപ്പിടങ്ങളിൽ മിനിമം ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾപോലും നിർമിക്കപ്പെടുന്നുമില്ല. ഓരോന്നിലും രണ്ടായിരം വീടുകൾ വീതമുള്ള പന്ത്രണ്ടു ബ്ലോക്കുകൾ, ആകെ 24,000 വീടുകൾ അടങ്ങിയ ജഹാംഗീർപുരി കോളനിയിൽ മലിനജലം നീക്കുന്നതിന് ഒരൊററ ഗട്ടർപോലുമില്ലത്രേ. പൊതുജനങ്ങൾക്കുള്ള കക്കൂസിൽ വെള്ളമില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെയാണല്ലോ. ദില്ലിയിലെ നിവാസികളിൽ മുപ്പത്തിരണ്ടു ശതമാനമാണത്രേ ശരിയായ ചേരിവാസികൾ. ബോംബെ നിവാസികളിൽ മുപ്പത്തെട്ടു ശതമാനവും പാർക്കുന്നത് ചേരികളിലാണ്; കല്ക്കത്തയിൽ ചേരിവാസികളുടെ ശതമാനം നാല്പത്തിരണ്ടാണെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ആകെ മുപ്പതു കോടി ജനങ്ങൾ ചേരികളിൽ പാർക്കുന്നു എന്ന കണക്ക് ശരിയാകാൻ വഴിയില്ല. ചേരിവാസികളുടെ സംഖ്യ ഇതിൽ എത്രയോ അധികമായിരിക്കണം. ആണ്ടുതോറും ഇവരുടെ എണ്ണം കൂട്ടുപലിശക്കണക്കിന് പെരുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്.

ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം എന്നിവ കഴിഞ്ഞാൽ മനുഷ്യന്റെ ഏററവും വലിയ ആവശ്യമത്രേ പാർപ്പിടം. ഇന്ത്യയിൽ നഗരങ്ങളിൽ തൊണ്ണൂറേറഴുലക്ഷം വീടുകളും ഗ്രാമങ്ങളിൽ മൂന്നുകോടി പന്ത്രണ്ടുലക്ഷം വീടുകളും (ആകെ നാലുകോടി ഒമ്പതു ലക്ഷം വീടുകൾ) ഉണ്ടായാൽ, ഇപ്പോൾ ഭവനരഹിതരായവർക്ക് പാർപ്പിടസൗകര്യം ലഭ്യമാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് സർക്കാർ കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ബീഹാറിൽത്തന്നെ നാല്പത്തൊമ്പതുലക്ഷത്തിഒമ്പതിനായിരം വീടുകൾ ഉടനെ ഉണ്ടാവണമത്രേ.

എങ്ങനെ ഉണ്ടാവാനാണ്?

മിനിമം സൗകര്യങ്ങളുള്ള ബഹുനിലക്കെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി, അവയിലേക്കു ചേരിവാസികളെ മാററിപ്പാർപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവയൊക്കെ, പക്ഷേ, പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. തങ്ങൾക്കു ജോലിസാദ്ധ്യതയുള്ള നഗരകേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ബഹുനിലക്കെട്ടിടങ്ങളിലേക്ക് മാറിപ്പാർക്കാൻ അധികം ചേരിവാസികളും തയ്യാറായില്ല. ബഹുനിലക്കെട്ടിടങ്ങളിൽ തങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ ഫ്ളാററുകൾ ഇടത്തരക്കാർക്ക് വാടകയ്ക്കു കൊടുത്ത് അവർ ചേരികളിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങിപ്പോയി. പല നഗരങ്ങളിലും ഇതേ പ്രക്രിയ ഒരേ രൂപത്തിൽ സംഭവിച്ചു.

ചേരിവാസികൾക്ക്, അവർ കൈയേറിപ്പാർക്കുന്ന പുറമ്പോക്കുസ്ഥലങ്ങളിൽ അവകാശവും ഒപ്പം കുറേക്കൂടി മെച്ചപ്പെട്ട വീടുകൾ നിർമിക്കുവാനുള്ള സഹായവും നൽകുക എന്നതാണ് ഇപ്പോൾ സർക്കാർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള സഹായവ്യവസ്ഥ. കൈയേററക്കാരെ സർക്കാർ ഭൂമികളിൽനിന്ന് ഒഴിപ്പിക്കുന്നത് ഈയിടെ അപൂർവമാണ്. മറിച്ച്, കൈയേററഭൂമികളിലേക്ക് റോഡുകൾ നിർമിക്കാനും കൈയേററഭൂമികളിൽത്തന്നെ വെള്ളം വെളിച്ചം മുതലായവ എത്തിച്ചുകൊടുക്കാനും, ഗൃഹനിർമാണാവശ്യത്തിന് കൈയേററക്കാർക്ക് കടംകൊടുക്കാനുമാണ് സർക്കാർ താല്പര്യം കാണിക്കുന്നത്.

. നഗരപ്രദേശങ്ങളിൽ പാർപ്പിടസൗകര്യം വികസിപ്പിക്കുന്നതിനായി 'ഹൗസിങ് ആൻഡ് അർബൻ ഡവലപ്പ്മെൻറ് കോർപ്പറേഷൻ' (ഹഡ്കോ) എന്ന സ്ഥാപനം ഇന്ത്യാ ഗവൺമെൻറ് നിലവിൽ വരുത്തിയത് പതിനേഴു വർഷം മുമ്പാണ്. സ്ഥലവികസനം, സേവനപ്രദാനം, സഹായധനവിതര

ണം എന്നീ മൂന്നു മേഖലകളിലെ ഏകോപിതപ്രവർത്തനത്തിലാണ് ഇപ്പോൾ ഹഡ്കോ മുഖ്യമായും ശ്രദ്ധചെലുത്തുന്നത്. ജോലിയോ, സാമ്പത്തികമായി കുറച്ചെങ്കിലും ഭദ്രതയോ ഉള്ളവർക്ക് ഹഡ്കോവിന്റെ പ്രവർത്തനം പ്രയോജനപ്പെടും.

നിത്യേനയെന്നോണം ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്ന് നഗരങ്ങളിലെത്തിപ്പെടുന്ന പാവങ്ങൾക്കോ? ഒന്നുമില്ലാതെ നഗരങ്ങളിലെത്തുന്ന ഇവർ ആദ്യം കണ്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ—റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻ പരിസരങ്ങളിലോ ഒഴിഞ്ഞ മൂലകളിലോ പീടികത്തിണ്ണകളിലോ, പററിയ എല്ലാ ഇടങ്ങളിലും—താവളമടിക്കുന്നു. പോലീസുകാരുടെയും മററും ഉപദ്രവം കുറെദിവസം സഹിക്കുമ്പോഴേക്ക്, ഏതാണ്ട് സമാനവിഭാഗരായ ആളുകൾക്കിടയിൽ ഏതാനും ചതുരശ്രഅടി സ്ഥലത്ത് ഇവർ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുന്നു. കൈയിൽ കിട്ടിയ സാധനങ്ങൾ—പീഞ്ഞപ്പലക, തകരപ്പലക, കാർഡ്ബോർഡ്, ചാക്ക്, കടലാസ്സ്—ഉപയോഗിച്ച് ഒരു പാർപ്പിടം തയ്യാറാക്കലാണ് അടുത്ത കൃത്യം. ക്രമേണ നഗരസഭയുടെ വെള്ളവും വെളിച്ചവും തങ്ങൾക്കും ലഭ്യമാവുമെന്ന് ഇവർക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്. കാരണം, ഏതാനും മാസങ്ങളോ വർഷങ്ങളോ കഴിഞ്ഞാലെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടക്കുമല്ലോ. അന്ന് തങ്ങളുടെ വോട്ടിന് വില കിട്ടുമെന്ന് ഇന്ത്യയിലെ എത്ര ദരിദ്രനായ പൗരനും ഇന്ന് അറിയാം.

ജനങ്ങളുടെ താൽക്കാലികാവശ്യങ്ങൾ അങ്ങനെ നിറവേററപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, നഗരാസൂത്രണം അമ്പേ പരാജയപ്പെടുന്നു. ക്രമേണ നഗരം മുഴുവനും വിശാലമായ ഒരു ചേരിപ്രദേശമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു.

കെട്ടിടനിർമാണത്തിനുള്ള സാമഗ്രികൾ, പ്രത്യേകിച്ച് മരം, ആണ്ടോടാണ്ട് ദുർലഭങ്ങളായിത്തീരുന്നു; അവയ്ക്കു് വില ഏറിവരുന്നു. ഗൃഹനിർമാണച്ചെലവ് കുറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗങ്ങൾ എത്രയോ വർഷങ്ങളായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ നിരന്തര ചർച്ചാവിഷയങ്ങളാണ്. ജനലിനു പകരം ജാലി, ചുവരിൽത്തന്നെ അലമാരകൾ, കുമ്മായം തേയ്ക്കാത്ത ഇഷ്ടികച്ചുവർ—ചെലവു ചുരുക്കുന്നതിനുള്ള പല സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കും ഇന്ന് ഗൃഹനിർമാതാക്കൾക്കിടയിൽ സാർവത്രികമായ അംഗീകാരം കൈവന്നിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും, ഇതൊക്കെ ദരിദ്രർക്കുള്ളതാണെന്ന ധാരണ ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നു. പണക്കാർ വീടുകൾ നിർമിക്കുമ്പോൾ ആലോചിക്കുന്നത് ചെലവ് എങ്ങനെ കുറയ്ക്കാമെന്നല്ല; അയൽപക്കക്കാരേക്കാൾ മേന്മ നേടുമാറ് ചെലവ് എങ്ങനെ അധികമാക്കാമെന്നാണ്.

ഇന്ത്യയിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ എൺപതു ശതമാനവും നഗരങ്ങളിൽ മുപ്പതു ശതമാനവും വീടുകളിലെ ചുവരുകൾ പച്ചമണ്ണുകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയവയാണത്രേ. നനവുതട്ടാതിരുന്നാൽ മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള ഭിത്തി ഒരു കേടുംകൂടാതെ എത്ര വർഷം വേണമെങ്കിലും നിലനില്ക്കും. എങ്കിലും, കെട്ടിടനിർമാണത്തിൽ മണ്ണ് ഇന്നും ദരിദ്രന്റെ മാത്രം വിഭവമാണ്. പണക്കാരന് ഭിത്തികെട്ടാൻ ചെങ്കല്ലോ ചുട്ട ഇഷ്ടികയോ കരിങ്കല്ലോ മാർബിളോ ഒക്കെത്തന്നെ വേണം. കട്ടിളകൾക്കും മററും മരത്തിനു പകരം ഇരുമ്പും അലൂമിനിയവും ഉപയോഗത്തിൽ ധാരാളമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇവയ്ക്കും ചെലവ് കൂടുതലാണ്; അതിനാൽ പണക്കാർക്കേ ഇവ പററൂ.

ഗൃഹനിർമാണവസ്തുക്കളുടെ വില കുറയ്ക്കാൻ ചില സൗജന്യങ്ങൾ 1988—89—ൽ ഇന്ത്യാഗവണ്മെൻറ് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. സിമിൻറിൻെറയും പൂർവനിർമിത ഗൃഹോപകരണങ്ങളുടെയും എക്സൈസ് നികുതിയിൽ കുറവു വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഹരിജനങ്ങൾക്കും ആദിവാസികൾക്കും ഗൃഹനിർമാണസഹായം നൽകുന്നതിനായി നൂറുകോടി രൂപ നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. ഗൃഹനിർമാണത്തിന് ബാങ്കുകളുടെ വായ്പ വ്യവസ്ഥകൾ ഉദാരമാക്കാനും ആലോചനയുണ്ടത്രെ. ഇതിനകം മുപ്പതു ലക്ഷത്തോളം വീടുകൾ നിർമിക്കാൻ സഹായം നൽകിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള 'ഹഡ്കോ'യ്ക്കുമുണ്ട്, ദരിദ്രർക്ക് ഭവനനിർമാണ സഹായം നൽകാൻ ചില പുതിയ പദ്ധതികൾ.

അതൊക്കെയായാലും തല ചായ്ക്കാനൊരിടമെന്നതു്, ഇന്ത്യക്കാരിൽ വളരെ വലിയ ഒരു വിഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം; ഇനിയുമെത്രയോ കാലത്തേക്കു് ഒരു വിദൂരസ്വപ്നമായി അവശേഷിക്കുകയേ ഉള്ളു.

(18 സെപ്റ്റംബർ, 1988)

62. കുപ്പകളുടെ രാഷ്ട്രീയം

വ്യവസായങ്ങൾ നമുക്കു് ഒട്ടധികം ഉപഭോഗവസ്തുക്കൾ ഉണ്ടാക്കിത്തരുന്നുണ്ടു്. അതോടൊപ്പം ഓരോ വ്യവസായവും വളരെയേറെ കുപ്പ (മാലിന്യം) പുറംതള്ളുന്നുമുണ്ടു്.

ഉപഭോഗവസ്തുക്കൾ വിപണിയിൽ വിററഴിയുന്നു. കുപ്പയോ? കുപ്പ ആർക്കും വേണ്ട. എന്നുവെച്ചിട്ടു് അതു് ഒരിടത്തു വെറുതെ കൂട്ടിയിടാനും വയ്യ.

കാരണം, കുപ്പ ആപല്ക്കരമാണു്. അതു് ജീവികളുടെ ആരോഗ്യത്തെ ബാധിക്കുന്നു. സസ്യസമ്പത്തു് നശിപ്പിക്കുന്നു. കുപ്പ കൂട്ടതലുള്ള സ്ഥലത്തു ജീവിക്കുക അസാധ്യമായിത്തീരുന്നു. ഒരു തലമുറയെ അല്ല, പല തലമുറകളെ ദ്രോഹിക്കാനുള്ള കഴിവു രാസവ്യവസായങ്ങൾ പുറന്തള്ളുന്ന കുപ്പയ്ക്കു് ഉണ്ടു്. അണുഭേദന പ്രക്രിയ നടക്കുന്ന വ്യവസായങ്ങൾ വിസർജിക്കുന്ന കുപ്പയാകട്ടെ അണുബോംബുകളെപ്പോലെതന്നെ മാരകശക്തിയുള്ളതാണു്.

കുപ്പ മണ്ണിൽ കുഴിച്ചുമൂടിയാലോ? ചിലതരം കുപ്പകൾ അങ്ങനെ ചെയ്യാം. പക്ഷേ, രാസവ്യവസായങ്ങളിലെയും അണുവൈദ്യുതി കേന്ദ്രങ്ങളിലെയും മററും കുപ്പ മണ്ണിൽ കുഴിച്ചിട്ടു കൂടാ. കാരണം, മണ്ണിൽനിന്നു് അതു ഭൂഗർഭജലത്തിലേക്കു കടക്കും. ഭൂഗർഭജലത്തിൽനിന്നു കൃഷിയിടങ്ങളിലേക്കു് അവിടെനിന്നു ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളിലേക്കു്; അവയിൽനിന്നു മനുഷ്യ–ജന്തു ശരീരങ്ങളിലേക്കും. ഇതു വലിയ വിപത്താണു്. ഭാവിയിലെ തലമുറകളെയാണു് ഇതു കൂടുതലും ബാധിക്കുക.

കുപ്പ വലിയ വീപ്പകളിലടച്ചു കടലിൽത്തള്ളിയാലോ? കുറച്ചാണെങ്കിൽ സാരമില്ല എന്നുവയ്ക്കാം. പക്ഷേ, സമുദ്രം പരിമിതമാണു്; കുപ്പയ്ക്കു പരിമിതിയില്ല. ഭൂമിയിൽ ആകെ ഒരു സമുദ്രമേ ഉള്ളു. അതിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളും ഇപ്പോൾ കുപ്പ നിറഞ്ഞു് ആവാസയോഗ്യമല്ലാതായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവിടവിടെ ചത്തുപൊന്തുന്ന കടൽജീവികളുടെ കൂട്ടങ്ങൾ ഈ വസ്തുത സംശയാതീതമാംവിധം വിളംബരംചെയ്യുന്നു.

കുപ്പ ഭൂമുഖത്തു പരക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള വിപത്തു് ആണ്ടുതോറും മാസംതോറും ഏറിയേറിവരികയാണു്. ഈ പ്രശ്നത്തെപ്പററി പഠിക്കാനും പരിഹാരങ്ങൾ നിർദേശിക്കാനും ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടന ഒരു ഉപസമിതിയെ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. 'ഐക്യരാഷ്ട്ര പരിസ്ഥിതി പരിപാടി' (യുണൈററഡ് നേഷൻസ് എൻവിറൺമെൻറൽ പ്രോഗ്രാം—യു.എൻ.ഇ പി.) എന്നാണു് ഈ ഉപസമിതിയുടെ പേരു്. ആഫ്രിക്കയിൽ 'കെനിയ' എന്ന രാജ്യത്തിലെ നൈറോബി നഗരമാണു് ഈ സമിതിയുടെ ആസ്ഥാനം. ഒരു രാജ്യത്തുനിന്നു മറെറാരു രാജ്യത്തേക്കു കുപ്പ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട നിയമങ്ങൾ ഈ സമിതിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരുകൂട്ടം അന്താരാഷ്ട്രീയ നിയമജ്ഞർ എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയാണു് ഇപ്പോൾ. ആറു മാസത്തിനകം ഈ നിയമങ്ങളുടെ കരടുരേഖ തയ്യാറാകുമത്രെ.

1988 ജൂൺ മൂന്നാംവാരത്തിൽ കുപ്പ പെട്ടെന്നു ലോകത്തിലെ പ്രമുഖ ദിനപത്രങ്ങളുടെ തലക്കെട്ടുകളിൽ കയറിപ്പററുകയുണ്ടായി. രാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള